

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Toldlov nr. 519 af 13. december 1972 er ændret ved lov nr. 158 af 25. marts 1974, lov nr. 251 af 8. juni 1977 og lov nr. 192 af 3. maj 1978.

Ved forslaget foreslås nogle ændringer i toldloven, der er en følge af vedtagelse af følgende to EF-forordninger på toldområdet.

1. Rådets forordning nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter, der træder i kraft den 1. juli 1980, indeholder de bestemmelser om godtgørelse af import- og eksportafgifter og om tilbagebetaling af for meget betalt import- og eksportafgift, der skal gælde i EFs medlemslande.

Forordningens bestemmelser træder i stedet for de bestemmelser, der findes i toldlovens kapitel 7.A., §§ 54-58, om handelstoldgodtgørelse, kapitel 7.B., §§ 59-64, om særlig toldgodtgørelse og i § 90 om tilbagebetaling af for meget erlagt told.

Forordningen indeholder ikke bestemmelser, der svarer til den danske toldlovs bestemmelser om handelstoldgodtgørelse, og denne form for toldgodtgørelse skal altså bortfalde. Forordningen indeholder dog i artikel 26 følgende bestemmelse: »Denne forordning er ikke til hinder for, at Danmark opretholder handelstoldgodtgørelsesordningen, indtil den erstattes af toldoplagsordningen, dog senest den 31. december 1982.«

Ifølge bestemmelserne om handelstoldgodtgørelse kan der indrømmes godtgørelse af told for indførte varer, der er indført i et af en herværende virksomhed og af denne i forbindelse med et salg genudføres i uforandret og ubrugt stand til steder uden for EFs toldområde. I praksis tillades det, at varerne inden genudførelsen underkastes visse simple behandlinger, såsom sortering, rensning, emballering, ompakning og andre simple behandlinger.

Når bestemmelserne om handelstoldgodtgørelse bortfalder, må der på anden måde skabes mulighed for at fritage varer, der genudføres, for told. Dette kan gøres gennem de eksisterende bestemmelser om aktiv forædling for varer, der inden

genudførelsen er undergået de forannævnte simple behandlinger. For andre varer må der skabes mulighed for at oplægge dem på private toldoplæg, dvs. toldoplæg, der oprettes i den pågældende importørs egne lokaler, og hvor importøren kan oplægge sine egne varer. På disse oplæg kan indførte varer henligge, uden at tolden af varerne er betalt, og tolden betales ikke, når varerne genudføres. Sådanne private toldoplæg kan ikke oprettes i medfør af toldlovens bestemmelser om toldoplæg hos pakhusforretninger (§ 108, stk. 1, nr. 1).

Forslag til lov om ændring af toldloven, således at handelstoldgodtgørelsen ophæves, og således at der bliver adgang til oprettelse af private toldoplæg, skal forelægges folketetinget senest i folketings-samlingen 1981-82.

2. Rådets forordning nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om efteroprævning af import- eller eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitor, for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører forpligtelse til at betale sådanne afgifter, der træder i kraft den 1. juli 1980, fastsætter betingelserne for at foretage efteroprævning af beløb, der er betalt for lidt i told. Forordningen medfører kun ændring af bestemmelsen i toldlovens § 90 om forældelsesfristen for sådanne efterkrav.

Toldvæsenet modtager årligt ca. 800 anmodninger om særlig toldgodtgørelse og ca. 1.200 anmodninger om tilbagebetaling af for meget betalt told.

Bestemmelserne om toldgodtgørelse i forordning nr. 1430/79 vil næppe medføre et større administrativt arbejde end toldlovens bestemmelser om særlig toldgodtgørelse. Forordningens bestemmelser om tilbagebetaling af for meget betalt told giver større muligheder for tilbagebetaling end de gældende bestemmelser i toldloven. Der forventes derfor et årligt merarbejde i toldvæsenet svarende til 3 personer med en årlig lønudgift på ca. 250.000 kr.

Statens indtægt fra den i toldlovens § 90, stk. 4-6, omhandlede reduktion af tilbagebetalingsbeløb med 250 kr. er optaget på finansloven for 1979